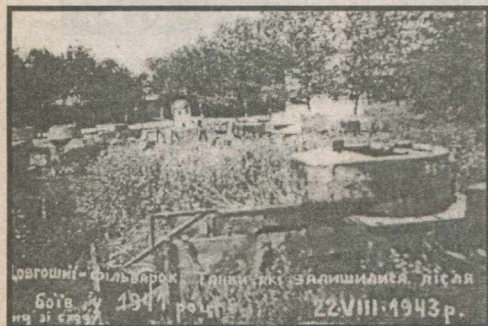

1941-Й РІК:

СТОРИНКИ РОЗСЕКРЕЧЕНОЇ ПРАВДИ

Продовження. Початок у номері 22.

У ДВОБОЇ ЗЙШЛИСЯ ПРИБЛИЗНО РІВНІ ЗА СИЛОЮ СУПРОТИВНИКИ

26 червня. Нарешті ціною титаничних зусиль керівництву Південно-Західного фронту вдалося зібрати в одне ціле угруповання механізованих корпусів для контрудару по флангах танкової групи фон Клейста. У наступі мали взяти участь одночасно чотири механізовані корпуси, а цей день, по суті, мав стати апогеєм битви механізованих з'єднань в трикутнику Броди-Луцьк-Дубно.

Завдання, відповідно до бойового наказу командувача військами, формулювалися таким чином: «Командуючому 5-ю армією генерал-майору Потапову об'єднати під своїм командуванням 9-й і 19-й механізовані корпуси і зайняти вихідний рубіж південно-західніше Луцька з метою сприяти 8-му і 15-му механізованим корпусам в розгромі німецького угруповання атакою уздовж залізниці (Луцьк-Броди)».

Характерно, що вже 26 червня обидва вищезгадані пункти були зайняті ворогом. Німецькі піхотні і танкові дивізії розташувалися по всій місцевості, по межі річок Стир та Іква, включаючи Луцьк і Дубно. У таких ситуаціях поширеною практикою контрударів механізованих з'єднань РККА в 1941 р. було висунення вперед мотострілкового полку як передового загону. Отож, 43-й мотострілковий полк 43-ої танкової дивізії (два батальйони на автомашинах) із взводом танків та батареєю полкової артилерії попрямував у напрямі Дубна. Встановивши, що село за 7 км на схід від Дубна зайняте ворогом, полк закріпився у Молодаві. А зранку його позиції атакували гітлерівці. Проте 43-й мотострілковий полк грамотно провів бій, використовуючи танки

як протитанкові засоби, зумів підбити дві машини кампфгруп 11-ої танкової дивізії. Ці втрати підтвердилися німецькими даними: «О 6.30 після жорсткої боротьби з ворожими піхотними і артилерійськими військами Молодаво було узятє. Але при цьому втрачено три танки».

Тим часом на дальні підступи до Дубна почали наблизитися головні сили 43-ої танкової дивізії. Артилерія дивізії (43-й гаубичний артилерійський полк), що рухалася з району Тайкури на тракторній тязі зі швидкістю 6 км за годину, перебувала ще в дорозі і до початку атаки відкрити вогню не змогла. Втім, надалі значно полегшила завдання з'єднати піхоті, що відступала, і артилерії 228-ї стрілецької дивізії 36-го стрілецького корпусу. Зупинивши німецьких піхотинців, що йшли від Дубно, командир 43-ої танкової дивізії полковник І.Цибін потім використовував піхоту і артилерію 228-ої дивізії в своєму наступі. Танки 43-ої дивізії були для зручності управління зведені в один 86-й танковий полк. А почалася контратака силою 2 танків КВ, 2 танків Т-34 і 75 танків Т-26. Протистояла 43-й танковій дивізії тільки одна бойова група 15 танкового полку 11-ої танкової дивізії. Друга бойова група дивізії Людвіга Крювеля на той час вже пішла вперед у напрямі Острога. До вечора вона перебувала за 5 км західніше від селища Мізоч. Таким чином, в бою під Дубном зіткнулися дві танкові дивізії неповного складу. Радянська танкова частина, щоправда, одержала підтримку піхотинців стрілецької дивізії. З розрахунку на танки і піхоту сили супротивників були приблизно рівні, але німецька сторона мала значну перевагу у важкій артилерії за рахунок додаткових корпусних частин.

Ворога відтіснили, але «дотиснути» не змогли

Наступ 43-ї танкової дивізії на Дубно

почався о 14.00. На вістрі атаки були танки нових типів - Т-34 і КВ. За ними рухалися легші Т-26. Бій тривав близько 4 годин і завершився виходом радянських танкістів до околиць міста. Прорватися в саме Дубно завважали підірвані німцями мости. Початковий успіх був досягнутий ціною втрати обох танків КВ (обидва згоріли) і 15 танків Т-26 (з них 4 вогнететних). Убитих і поранених - 128 чоловік. З метою розвитку успіху вирішили атакувати поселення з південно-сходу, уздовж залізниці, але в ніч на 27 червня дивізія внаслідок контратаки була вимушена відступити до Рівного. За оцінкою німецького статиста, 43-й танковій дивізії вдалося досягнути успіху, але радянське командування не зуміло його закріпити: «Росіяни намагалися прорватися всюди і створювали деколи справді критичні ситуації. За короткий час після першого удару по флангу росіяни перегороджують шлях на Остріг. Втім, радянське командування не зрозуміло, що для досягнення повної перемоги варто було скористатися тим заміщенням, яке охопило німецьку сторону».

Зрештою, з такою оцінкою радянські генерали не погодилися. На їх думку, якщо заміщення і було присутнє у рядах бойової групи 11-ої танкової дивізії, що відійшла до Дубна, то воно не характеризувало наступаючу на південь від Луцька 13-у танкову дивізію. Бо вона, подолавши бездоріжжя, таки проломилася оборону двох радянських частин - 228-ої стрілецької і 40-ої танкової дивізій. До вечора 26 червня відхід цих з'єднань призвів до обходу флангу дивізії І.Цибіна, яка опинилася під загрозою оточення. Саме це змусило танкістів 43-ої танкової дивізії відступити від м.Дубно.

ДАЛІ БУДЕ...

► ІЗ ПОТОКУ НОВИН

ДІЛЬНИЧНІ